

som den skulde være. Jeg tror, at man er i alt for høj Grad overbærende med Forbryderne, men derimod ikke med dem, som lide under Forbryderne. Det er, mener jeg, en noget forkert Betragtning-maade. Jeg tror ikke, det gaar an, at vi vende tilbage til de gamle Regler om at gøre Gengældelse paa den Maade, som man en Gang har gjort. Men jeg tror heller ikke, det gaar an, dersom man vil naa til Retfærdighed til alle Sider, ikke blot over for Forbryderne, men ogsaa over for dem, der komme til at lide under Forbrydernes Angreb og Vold, og dersom man ikke vil det, gør man sig skyldig i Uretfærdighed. Det er dog ikke særlig Forbryderne og Voldsmændene, der skulle beskyttes, men Folk, Børn, Mænd og Kvinder i al Almindelighed. Hvis der tilføjes disse forskellige Forbrydere maaske en større Straf, end der i det enkelte givne Tilfælde kan være rigtigt, saa er det dog saaledes, at enhver, der tænker sundt og rigtigt, maa føle, at de have fortjent, hvad de have faaet, og maaske mange Gange mere. Jeg kan derfor slet ikke deltage i den stærke Dom over, hvad der her foreligger til Afgørelse. Jeg er saa lidt som nogen i denne Sal en begejstret Tilhænger af Prygl, og jeg ønsker Prygl anvendt saa lidt som muligt. Hvad der skal gøres, er altsaa ikke at indføre Pryglestraf i al Almindelighed, men kun i dette specielle Tilfælde. Og er det da saa ganske forfærdeligt at tænke sig i 5 Aar at prøve, om det ikke kunde gøre sin Virkning, saaledes at disse Forbryderes Antal kunde blive færre. Jeg indrømmer, hvad der er blevet sagt, at der kunde være noget i at lave en saadan Forbryderkoloni; men den skulde være temmelig fjern fra civiliserede Lande, ellers vilde det blive et slemt Sted at være i Nærheden af. Og den maatte vogtes temmelig stærkt. I Rusland, hvor man nu begynder at blive human, endog-saa saa human, at Rusland med sine Straffebestemmelser næsten bliver betragtet her i Salen som et Mønster, der driver man dem til Sibirien, og der ere de ikke knebne med at sende Folk hen. Der kunde maaske ogsaa findes saadanne Steder hos os, f. Eks. Grønlands Kryolith-brud; der kunde vi sende dem op, det skulde jeg ikke sætte mig imod, hvis de Herrer Modstandere af Lovforslaget finde, at det var en bedre Maade. Det er ganske vist en Maade, som for vort Vedkommende herhjemme vilde virke i en betydelig Grad, naar vi efterhaanden fik dem sendt bort og bleve fri for dem.

Men jeg tvivler nu om, at det ret vel lader sig gøre. Jeg synes, at vi med Hensyn til det Spørgsmaal, der foreligger til Afgørelse, skal indskrænke os til, at det kun gælder om en Prøve paa, om disse Forbrydere, som ikke kunne lade sagesløse Folk gaa i Fred, men overfalde dem Gang efter Gang, ikke herved ville kunne enten bedres eller afskrækkes. Jeg tvivler ganske vist om, at de skulde kunne forbedres, da de, efter den Udvikling, de have faaet, i de fleste Tilfælde ikke ville kunne blive Genstand for Forbedring. Jeg kan ikke andet end anbefale, at dette Lovforslag i alt væsentligt bliver ophøjet til Lov, og jeg er naturligt villig til at staa til Ansvar baade i min Valgkreds og andre Steder for dette Standpunkt. Det kunde jo ogsaa træffe sig, at jeg kunde faa Lyst til at hjemsege en eller anden i Sommer, og skulde nogen ville hjemsege mig, skal han være velkommen.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds Ordet.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem kunde, saa vidt jeg forstaa, kun finde et Argument for Indførelse af Pryglestraffen, og det var en Voldsmænd, som det ærede Medlem konstruerede, og som først slog et Øje ud og dernæst et andet paa en Mand. Og det ærede Medlem mente ikke at kunne faa ham straffet, med mindre Pryglestraffen blev indført. Men Straffeloven, der er dateret 10. Februar 1866, har forudset dette Tilfælde i sin § 204, og den samme konstruerede Mand, som det ærede Medlem nævnte og ikke kunde faa straffet, belægger Straffelovens § 204 allerede for det første Øje med Strafarbejde indtil 12 Aar, saa — Pryglene kunne vi spare. (Uro paa Tilhørerpladsen.)

Formanden: Tilhørerne maa være fuldstændig stille.

Zahle: Det er ikke min Hensigt at tale om § 2 i det foreliggende Lovforslag, skønt den med Rette samler Hovedinteressen under den nuværende Debat. Dog maa jeg gøre et Par enkelte Bemærkninger i Anledning af, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Bornholm, med hvem jeg er ganske overordentlig enig i hans Udgangspunkt, at naar man skal begrunde Pryglestraffens Anvendelse og Indførelse nu, maa det være ud fra den Teori, at Straffen dels skal virke som afskrækkende,